

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji K(2010) 8289 wersja ostateczna z dnia 14 grudnia 2010 r. dotyczącej środków pomocy państwa C 38/2005 (ex NN 52/2004) przyznanych przez Niemcy na rzecz grupy Biria;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujący zarzut.

Błędna ocena stanu faktycznego

- Błędna ocena stanu faktycznego w kontekście zakwalifikowania jako przedsiębiorstwo przeżywające trudności;
- Niezastosowanie Wytycznych dotyczących pomocy państwa na rzecz wspomagania i restrukturyzacji przedsiębiorstw z 1999 r. w kontekście zakwalifikowania przedsiębiorstwa jako przedsiębiorstwo przeżywające trudności i w kontekście weryfikacji wiążącego listu gwarancyjnego („harte Patronatserklärung”);
- Niedostateczne uzasadnienie dla odejścia od Wytycznych dotyczących pomocy państwa na rzecz wspomagania i restrukturyzacji przedsiębiorstw z 1999 r. w kontekście zakwalifikowania przedsiębiorstwa jako przedsiębiorstwo przeżywające trudności i w kontekście weryfikacji wiążącego listu gwarancyjnego;
- Błędna ocena w ramach stwierdzenia wymagającej zwrotu kwoty pomocy na skutek niedokonanej oceny wiążącego listu gwarancyjnego w ramach stwierdzenia wymagającej zwrotu kwoty pomocy.

Skarga wniesiona w dniu 12 kwietnia 2011 r. — ADEDY i in. przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-215/11)

(2011/C 186/54)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Anotati Dioikisi Enoseon Dimosion Ypallilon (ADEDY) (Ateny, Grecja) Sp. Pappaspyros (Ateny, Grecja), Il. Iliopoulos (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat M. Tsipra)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/57/UE z dnia 20 grudnia 2010 r. zmieniającej decyzję Rady 2010/320/UE skierowaną do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanemu za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu, opub-

likowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 29 stycznia 2011 r. (Dz.U. L 26, s. 15);

- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżący wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Rady Unii Europejskiej 2011/57/UE z dnia 20 grudnia 2010 r. zmieniającej decyzję Rady 2010/320/UE skierowaną do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanemu za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu, opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 29 stycznia 2011 r. (Dz.U. L 26, s. 15).

Na poparcie swojej skargi przytaczają oni następujące zarzuty:

W pierwszej kolejności skarżący twierdzą, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem kompetencji przyzanych Komisji Europejskiej i Radzie w traktacie. W szczególności w art. 4 i 5 traktatów wprowadzone zostały zasady pomocniczości i proporcjonalności. Ponadto w art. 5 ust. 2 traktatów wyraźnie przewidziano, że wszelkie kompetencje, które nie zostały przyznane Unii w traktatach, należą do państw członkowskich. Zgodnie z art. 126 i nast. traktatów w ramach postępowania w sprawie nadmiernego deficytu Rada nie może przyjmować w swoich decyzjach konkretnych, wiążących i rygorystycznych środków, gdyż taka kompetencja nie została jej przyznana w traktacie.

W drugiej kolejności skarżący podnoszą, że w zaskarżonej decyzji jako podstawa prawna jej wydania wymienione zostały art. 126 ust. 9 i art. 136 traktatu. Zaskarżony akt został jednak wydany z przekroczeniem kompetencji przyzanych Komisji Europejskiej i Radzie w tych postanowieniach, po prostu jako środek wykonawczy umowy dwustronnej zawartej między 15 państwami członkowskimi strefy euro, które postanowiły o przyznaniu pożyczek dwustronnych, a Grecją. Tymczasem kompetencja Rady do wydawania aktów tego rodzaju nie została ani uznana, ani przewidziana w traktatach.

W trzeciej kolejności skarżący podkreślają, że zaskarżona decyzja, wprowadzając obniżki dodatków rodzinnych i wiążąc je z kryteriami dochodowymi, narusza zagwarantowane prawa majątkowe skarżących, a zatem została wydana z naruszeniem art. 1 Protokołu dodatkowego nr 1 do europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka.

Skarga wniesiona w dniu 20 kwietnia 2011 r. — Rautenbach przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawa T-222/11)

(2011/C 186/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Muller Conrad Rautenbach (Harare, Zimbabwe) (przedstawiciele: S. Smith QC, M. Lester, Barristers, i W. Osmond, Solicitor)